

Sygn. akt I C 702/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kwidzynie Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Danuta Kozikowska

Protokolant: sekretarz sadowy Ewa Sokołowska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 roku w Kwidzynie

na rozprawie sprawy

z powództwa W. O.

przeciwko P. S. i A. S.

o zapłatę

I. uchyla wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Kwidzynie I Wydział Cywilny z dnia 16 stycznia 2015 roku w sprawie I C 1341/14,

II. oddala powództwo w całości,

III. zasądza od powoda W. O. solidarnie na rzecz pozwanych P. S. i A. S. kwotę 2.400,00 zł (dwa tysiące czterysta 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Sądu Rejonowego

Danuta Kozikowska

Sygn. akt I C 702/15

UZASADNIENIE

Powód W. O. wniósł przeciwko pozwanym P. S. i A. S. pozew o zasądzenie solidarnie od pozwanych na swoją rzecz kwoty 20.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż w 2011r. zawarł z pozwanymi ustną umowę o wykonanie prac budowlanych w należącym do nich domu jednorodzinnego w M., ustalając z pozwanymi wynagrodzenie za wykonanie prac budowlanych na łączną kwotę 36.000,00 zł. Z uwagi na fakt, iż pozwana A. S. jest siostrzenicą powoda, W. O. oczekiwał, że pozwani dotrzymają postanowień ustnej umowy.

Powód wykonywał prace budowlane w okresie od 11 maja 2011 r. do kwietnia 2012 r. Po zakończeniu prac pozwani zapłacili powodowi kwotę 5.000 zł. Powód ograniczył swoje żądanie do kwoty 20.000 zł i wielokrotnie ustnie i pisemnie domagał się od pozwanych zapłaty w/w kwoty, jednakże pozwani bez podania uzasadnienia odmawiali wypłaty zaległej kwoty wynagrodzenia.

Wraz z pozwem powód przedłożył wykaz zużytego czasu pracy na potrzeby inwestora oraz wykaz prac wykonanych w budynku mieszkalnym na parterze i piętrze.

Z uwagi na niestawiennictwo pozwanych na rozprawie i niezajęcia przez nich stanowiska Sąd Rejonowy w Kwidzynie wydał w dniu 16 stycznia 2015 r. wyrok zaoczny uwzględniający żądania pozwu.

Od powyższego wyroku zaocznego pozwani wnieśli sprzeciw, w którym wnieśli o jego uchylenie i oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwani podnieśli zarzut przedawnienia roszczeń powoda, gdyż skierował pozew do sądu po upływie 2 lat od zakończenia (porzucenie przez siebie) prac ponadto zaprzeczyli, aby uzgadniali z powodem wynagrodzenie za wykonanie prac w wysokości podanej w pozwie. Według pozwanych strony uzgodniły wynagrodzenie powoda na 10.000,00 zł, lecz z uwagi na niewykonanie przez powoda wszystkich uzgodnionych prac i konieczność poprawiania części z nich, pozwani wynagrodzenia tego nie wypłacili w pełnej wysokości. Pozwani wskazali jakich prac przedstawionych wykazie prac wykonanych w budynku mieszkalnym na parterze i piętrze powód w rzeczywistości nie wykonał.

Pozwani wnieśli o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu(k. 115v akt).

Powód w odpowiedzi na sprzeciw cofnął powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 4.976,23 zł bez zrzeczenia się roszczenia, podtrzymując jednocześnie powództwo w zakresie zasądzenia od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwoty 15.023,77 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2014 r. do dnia zapłaty(k.110-113 akt).

Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz o zwolnienie powoda od obowiązku zwrotu kosztów procesu w części cofniętego powództwa na podstawie art. 100 k.p.c.(k 110 akt).

W uzasadnieniu powód wskazał, iż kwota, w zakresie której cofnął powództwo jest to kwota wyegzekwowana przez komornika na podstawie wyroku zaocznego wydanego w niniejszej sprawie.

Powód wniosł o zwolnienie od obowiązku poniesienia kosztów procesu od cofniętego powództwa uzasadnił tym, iż nie przyczynił się w żaden sposób do ich powstania, bowiem wielokrotnie zwracał się do pozwanych z żądaniem zapłaty należnego mu wynagrodzenia, którego nie otrzymał.

W. O. zakwestionował ponadto podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, że przedawnienie nie nastąpiło. Podniósł, iż ustna umowa łącząca strony miała charakter umowy o dzieło. Strony zawierając umowę nie określiły żadnego terminu jej zakończenia, tj. oddania dzieła, bowiem powód miał spokojnie wykonywać kolejne etapy prac w budynku zgodnie z terminem dostarczania materiałów i wskazaniem pozwanych. Powodowi w trakcie wykonywania prac zdarzało się robić uzgodnione z pozwanymi przerwy, czasem nawet kilkutygodniowe, na wykonanie umów uzgodnionych z innymi inwestorami. Ze względu na powyższe okoliczności termin ukończenia dzieła nie był przez strony określony w sposób dokładny i nie był nawet uwarunkowany wprowadzeniem się pozwanych do budynku, bowiem powód miał w dalszym ciągu wykonywać prace wykończeniowe w budynku. W ocenie powoda, uwzględniając przerwę latem 2012 r. i prace wykończeniowe, które pozostały mu do wykonania od maja 2012 r., przewidywany termin zakończenia prac to koniec 2012 r. Powód zaprzeczył również, by porzucił wykonanie dzieła, twierdząc, iż to pozwani uniemożliwili mu dokończenie prac, zrywając z nim kontakt po tym, gdy poprosił ich o przekazanie części wynagrodzenia(k.111-113 akt).

Na rozprawie w dniu 15 września 2015 r. powód ograniczył powództwo do kwoty 15.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2014 r. do dnia zapłaty(k. 115 akt).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. O. jest wujem pozwanej A. S.. Od 2002 roku powód przebywa na rencie, dorabiając do renty poprzez wykonywanie prac wykończeniowych w budownictwie, nie mając zarejestrowanej działalności gospodarczej.

W dniu 10 maja 2011 r. pozwany P. S. przyjechał do powoda zamieszkałego w S. zwracając się do niego z propozycją wykonania przez niego prac wykończeniowych w budynku mieszkalnym pozwanych w M..

Powód tego samego dnia razem z pozwanym dokonał oględzin budynku mieszkalnego pozwanych i zgodził się na wykonanie prac wykończeniowych w budynku pozwanych, informując, że jesienią 2011r. chce wyremontować łazienkę w mieszkaniu brata. Następnego dnia powód i pozwany ustalili zakres prac i termin zapłaty wynagrodzenia oraz pojechali do hurtowni po pierwsze materiały budowlane. Ustalili również, że powodowi pomagać będzie D. L. oraz pozwany. Strony nie zawarły umowy pisemnej z uwagi na zaufanie wynikające z pokrewieństwa, dobre relacje z pozwaną oraz fakt, iż powód wcześniej wykonywał prace wykończeniowe na rzecz pozwanych oraz innych członków ich rodziny. Ustalono, że powód miał wykonać prace w takim zakresie, aby możliwym byłoby wprowadzenie się rodzinie pozwanych. W maju 2011r. powód zobowiązał się do wykonania prac wykończeniowych do Wigilii Świąt Bożego Narodzenia 2011r. W maju 2011r. Wysokość wynagrodzenia została określona na kwotę 10.000,00 zł. Wynagrodzenie miało zostać zapłacone po zakończeniu prac przez powoda.

/ **dowód:** częściowo bezsporne, zeznania powoda – k. 33, 116 – 119 oraz k. 220v akt , zeznania pozwanego – k.119-121v akt i k. 222akt, zeznania pozwanej - k.121v-122 i k.222v- 223 akt, zeznania świadka D. L. – k. 160 -163, e – protokół – 00:09:14 – 00:58:40/

Powód w okresie od 11 maja 2011r. do kwietnia 2012r. wykonał szereg prac remontowo – wykończeniowych w domu pozwanych, takich jak: dokończenie ofoliowania części mieszkalnej i nie – mieszkalnej, montaż płyt kartonowo – gipsowych, wykonanie gładzi szpachlowej, dostosowanie części podokiennej ściennej pod montaż parapetów oraz osadzenie ich, montaż urządzeń szynowo – jezdnych do drzwi przesuwanych w garderobie, montaż wjazdu schodowego na poddasze, malowanie unigruntem i farbą podkładową białą do ścian, malowanie farbą nawierzchniową białą, oblistwowywanie podłóg panelowych, pomoc przy myciu okien, transport materiałów budowlanych, docieplanie i izolowanie posadzki oraz wylewka jej betonem, dostosowywanie wnęk drzwiowych do wymiarów futryn drewnianych, układanie płytek ściennych w części kuchennej, układanie płytek podłogowych w części kuchennie – aneksowej oraz przedpokojów, wykonanie stelaża z profili metalowych pod konstrukcję ubikacji podwieszanej, częściowe dokonanie szlif, demontaż progu wejściowego drzwi oraz powtórne osadzenie po układaniu płytek podłogowych, osadzenie wewnętrznej opaski drewnianej oraz dostosowanie tej części do wymiarów, zabezpieczenie wolnej przestrzeni w dachu przy kominie, rozbiorka starych drzwi wejściowych do kotłowni i odrębnego pomieszczenia, pomoc przy dostarczeniu pieca, montaż drzwi oraz zabezpieczenie ich przed wypływkami pianki montażowej oraz nadzór nad całością prac wykończeniowych. Powód zobowiązał się zakończyć prace w grudniu 2011 r., tak aby pozwani mogli spędzić Święta Bożego Narodzenia w nowym domu. Powód nie wystawiał żadnych rachunków za wykonywane prace. Powód nie przedstawił pozwanym wykazu prac które wykonał w budynku pozwanych.

Pozwany albo pozwana czy też gdy pozwani nie mogli to członkowie rodziny pozwanych zawozili powoda na miejsce prac wykończeniowych. Rzadko powód korzystał z innych środków transportu. Oprócz powoda nieodpłatnie lub odpłatnie prace wykończeniowe w domu pozwanych wykonywali D. L., P. C., M. H., M. K. (1), K. C.. W pracach wykończeniowych uczestniczył pozwany. Wszystkie prace wykończeniowe były wykonywane systemem gospodarczym.

/ **dowód:** częściowo bezsporne, zeznania powoda – k. 33, 116 – 119, 220 v – 221 v, zeznania pozwanego P. S. – k.119-122, 222 akt, zeznania pozwanej A. S. – k. 222 v – k. 223 akt , zeznania świadków D. L. – k. 160 -163 akt e – protokół – 00:09:14 – 00:58:40, zeznania świadka M. J.- k. 163 – 165 akt, e – protokół – 00:58:44 – 01:33:02, zeznania świadka M. K. (2) – k. 165- 167 akt, e – protokół – 01:33:18 – 02:02:26, zeznania świadka M. K. (3) – k. 167 akt, e – protokół – 02:03:34 - 02:15:15, zeznania świadka P. C. – k.168 – 170 akt, e – protokół – 02:21:27 - 03:09:32, zeznania świadka M. H. – k.170 – 172 akt, e – protokół – 03:11:06 – 03:41:37, zeznania świadka K. S. – k. 172-174 akt, e – protokół – 03:43:55 – 04:15:10, zeznania świadka W. T. – k. 175 akt, e – protokół - 04:22:06 – 04:32:40,

zeznania świadka M. K. (1) – k. 175- 176 akt, e – protokół – 04:32:41 – 04:39:22, zeznania świadka R. C. – k. 176 – 177 akt, e – protokół – 04:39:24 – 05:06:10, zeznania świadka E. S. – k. 177 – 178 akt, e – protokół – 05:07:27 – 05:24:00, zeznania świadka C. S. – k. 206 – 209v akt, k. 210 -214 akt, zeznania świadka E. M. – k.217v – 219 akt, zeznania świadka M. O. – k. 219 – 220 akt /

W marcu 2012 r. powód zażądał od pozwanego zapłaty kwoty 15.000,00 zł, jako część wynagrodzenia, którego ostateczna wysokość zdaniem powoda miało wynieść 35.000,00 zł. W kwietniu 2012 r. pozwani przelali na konto powoda kwotę 5.000,00 zł, uzasadniając to niewykonaniem przez powoda prac w całości i niedotrzymaniem przez niego ustalonego terminu zakończenia prac. Powód po otrzymaniu w/w kwoty wstrzymał prace, oczekując na dalszą część wynagrodzenia. Pozwani odmówili powodowi wypłaty jakichkolwiek dalszych kwot pieniężnych. W czerwcu 2012r. powód zabrał z budowy wszystkie swoje narzędzia

Pozwani do domu w M. wprowadzili się w sierpniu 2012 r.

/ **dowód:** okoliczności bezsporne, zeznania powoda – k. 33, 116 – 119 akt, k. 220 v – 221 v akt, zeznania pozwanego P. S. – k.119-121v akt, 222 akt, zeznania pozwanej A. S. – k.121v-22 akt k. 222 v – k. 223 akt /

Pozwani zaciągnęli w (...) BANK (...) SA z/s w G. Oddział w E. m.in. na poczet budowy domu jednorodzinnego położonego na działce ewidencyjnej nr (...) w M. przy ul. (...), dla którego prowadzona jest przez Sąd Rejonowy w Kwidzynie Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych w Sztumie księga wieczysta (...) na podstawie umowy nr (...) z dnia 06 września 2010 r. KREDYT MIESZKANIOWY (...). Pozwani w celu uruchomienia transzy na budowę domu zostali zobowiązani przez bank do złożenia w terminie do 30 września 2011r. pozwolenia na użytkowanie budynku właściwego organu oraz umowy cesji na rzecz banku polisy ubezpieczeniowej nieruchomości od ognia i innych zdarzeń losowych oraz dowodu uiszczenia składki.

/ **dowód:** odpis umowy nr (...) z dnia 06 września 2010 r. KREDYT MIESZKANIOWY (...))k. 278-281 akt)

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art. 627 k.c. przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła , a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Natomiast, co wynika z uregulowania zawartego w art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem dwóch lat od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane – od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane.

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, tj. stosunku prawnego łączącego powoda z pozwanymi a mianowicie zawarcia ustnej umowy o dzieło pomiędzy powodem a pozwanymi oraz termin rozpoczęcia prac wykończeniowych i odstąpienia od nich przez powoda Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień powoda i pozwanych, które co do w/w okoliczności były spójne, niesprzeczne, konsekwentne i znajdowały również potwierdzenie w zeznaniach świadków w niniejszej sprawie.

W zakresie wskazanym wyżej Sąd dał wiarę zeznaniom świadków. W toku postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności, które podważyłyby wiarygodność zeznań świadków w tym zakresie.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków: M. J.(patrz: k. 163 – 165 akt, e – protokół – 00:58:44 – 01:33:02) M. K. (2) (patrz: k. 165- 167 akt, e – protokół – 01:33:18 – 02:02:26), E. M.(patrz:k.217v – 219 akt),M. O. (patrz: k. 219 – 220 akt) w zakresie wskazania terminu zakończenia prac przez powoda oraz wysokości wynagrodzenia, ponieważ są tendencyjne, nie logiczne i nie korespondują pozostałym materiale dowodowym.

Natomiast zeznania świadka M. K. (3)(patrz: k. 167 akt, e – protokół – 02:03:34 - 02:15:15) nic nie wniosły do ustaleń w przedmiotowej sprawie.

Sąd przyznał zeznaniom strony pozwanej w zakresie wysokości wynagrodzenia powoda oraz terminu wykonania(zakończenia) przez powoda prac wykończeniowych w budynku mieszkalnym pozwanych. Zeznania w

tym zakresie są logiczne, spójne i konsekwentne i znajdowały swoje uzasadnienie w zeznaniach świadków (patrz: zeznania świadków D. L. – k. 160 -163 akt e – protokół – 00:09:14 – 00:58:40, zeznania świadka P. C. – k.168 – 170 akt, e – protokół – 02:21:27 - 03:09:32, zeznania świadka M. H. – k.170 – 172 akt, e – protokół – 03:11:06 – 03:41:37, zeznania świadka K. S. – k. 172-174 akt, e – protokół – 03:43:55 – 04:15:10, zeznania świadka W. T. – k. 175 akt, e – protokół - 04:22:06 – 04:32:40, zeznania świadka M. K. (1) – k. 175- 176 akt, e – protokół – 04:32:41 – 04:39:22, zeznania świadka R. C. – k. 176 – 177 akt, e – protokół – 04:39:24 – 05:06:10, zeznania świadka E. S. – k. 177 – 178 akt, e – protokół – 05:07:27 – 05:24:00, zeznania świadka C. S. – k. 206 – 209v akt) oraz w umowie o kredyt mieszkaniowy z dnia 06 września 2010r. Z ustaleń poczynionych przez Sąd wynika, że pozwanym zależało na szybkim zakończeniu prac wykończeniowych w budynku mieszkalnym. Od zawansowania robót w budynku pozwanych kredytodawca uzależniał uruchomienie kolejnej transzy kredytu mieszkaniowego. W związku z tym pozwani w sposób dorozumiany przystali na termin zakończenia prac i możliwość zamieszkania podany im przez powoda tj. grudzień 2011r. Pozwany przystał w maju 2011r. na wysokość wynagrodzenia powoda w wysokości 10.000,00zł, które miało zostać uregulowane po zakończeniu prac wykonanych przez powoda. Od samego początku pozwani zadbali o to, aby w prace wykończeniowe wykonywali nie tylko powód ale również inne osoby: D. L., P. C., K. S., W. T.. Pozwany w każdej wolnej chwili pomagał w pracach wykończeniowych. Powód z racji swoich umiejętności doradzał w pracach wykończeniowych. Pozwani nie wypominali powodowi, że terminu nie dotrzymał. Od samego początku powód zapewniał pozwaną, że chce pomóc pozwanym z racji łączącej więzi z pozwaną (pokrewieństwa), zapewniając, że wynagrodzenie za prace miało wynosić 10.000,00zł (patrz: k. 121v-22 akt k. 222 v – k. 223 akt). Powód nie ustalił z pozwanymi zmiany zasad wynagrodzenia za wykonanie prac, wysokości wynagrodzenia oraz terminu wypłaty wynagrodzenia. W marcu 2012r. powód zażądał od pozwanych części wynagrodzenia w wysokości 15.000,00 zł, jak to określił w celu sprawdzenia wiarygodności pozwanego (patrz: k.118 akt), a gdy pozwani odmówili wypłaty wynagrodzenia w takiej wysokości powód zaprzestał w kwietniu 2012r. wykonywania prac, a w czerwcu 2012r. zabrał swoje narzędzia z budowy. Na poczet wykonanych prac pozwani w kwietniu 2012r. na konto powoda wpłacili kwotę 5.000,00 zł. Z uwagi na rozbieżności co do wysokości wynagrodzenia powoda doszło pomiędzy stronami do rozdźwięku. Powód zwrócił się do pozwanych pismami w marcu 2014r. na adres w S. i w kwietniu 2014r. na adres wskazany w pozwie o zapłatę pozostałego wynagrodzenia, jednakże korespondencja nadana przez operatora pocztowego przez pozwanych nie została podjęta (patrz: k. 11 akt). Powód wysłał w dniu 06 kwietnia 2015r. do pozwanych sms w której treści zostały użyte słowa powszechnie uznane za wulgarne (patrz: k. 119 akt). O relacjach pomiędzy powodem a pozwanych powód podzielił się z przełożonymi pozwanego (patrz: k. 120 akt).

Pozwani kwestionując wysokość dochodzonej kwoty podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia objętego pozwem. Istota sporu sprowadzała się zatem do oceny jego skuteczności. Instytucja przedawnienia uregulowana jest w art. 117 k.c. i nast. k.c. Przedawnieniu ulegają jedynie roszczenia majątkowe, o czym stanowi art. 117§ 1 k.c. Taki charakter ma dochodzone w niniejszej sprawie roszczenie. Stosownie do art. 117§ 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten przeciwko komu roszczenie przysługuje, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Z powyższego zatem wynika, że zobowiązany, który korzysta z zarzutu przedawnienia, zwolniony jest od zaspokojenia roszczenia przysługującego uprawnionemu. Zatem upływ terminu przedawnienia podlega uwzględnieniu tylko na zarzut dłużnika.

Ogólną regulację terminów przedawnienia zawiera art. 118 § 1 k.c., w myśl której jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani wydłużane przez czynność prawną.

Roszczenie dochodzone przez powoda jest roszczeniem pieniężnym i wynika z zawartej przez strony umowy o dzieło. Przepisy normujące umowę o dzieło przewidują szczególny termin przedawnienia, który wyłącza zastosowanie terminów ogólnych przewidzianych w art. 118 k.c.

Stosownie do uregulowania zawartego w art. 646 k.c. roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem dwóch lat od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane – od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane.

Początek biegu terminów przedawnienia roszczeń pieniężnych reguluje art. 120 § 1 k.c., zgodnie z którym bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia kiedy roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym terminie. Termin przedawnienia roszczenia rozpoczyna się swój bieg wraz z dniem wymagalności roszczenia.

Zgodnie z art. 123 k.c. bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwzięta bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia ; przez uznanie roszczenia przez osobę przeciwko której roszczenie przysługuje oraz przez wszczęcie mediacji.

Powód zakwestionował podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia roszczenia, wskazując, że przedawnienie nie nastąpiło. Podniósł, iż ustna umowa o dzieło łącząca strony, nie określała żadnego terminu jej zakończenia, tj. oddania dzieła, bowiem powód miał spokojnie wykonywać kolejne etapy prac w budynku zgodnie z terminem dostarczania materiałów i wskazaniem pozwanych.

Powód nie wykazał, że podjął próby kontynuowania prac wykończeniowych, pomimo przerwania ich w kwietniu 2012r. Zamiast tego powód zażądał wypłaty wynagrodzenia, pomimo, że wynagrodzenie miało zostać wypłacone dopiero po zakończeniu prac wykończeniowych.

W świetle powyższego wymagało rozważenia czy i kiedy doszło do oddania dzieła pozwany przez powoda.

Przez oddanie dzieła należy rozumieć czynności faktyczne, gdy przyjmujący zamówienie przekazuje dzieło zamawiającemu, zaś zamawiający je przyjmuje (patrz: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 października 2010 r. IV CSK 173/10, LEX 707913).

W niniejszej sprawie zdarzeniami, które należałoby wziąć pod uwagę jako ewentualne momenty oddania dzieła przez powoda, to: planowany termin zakończenia prac – Wigilia Świąt Bożego Narodzenia 2011 r.; porzucenie prac przez powoda, tj. kwiecień 2012 r.; zapłata powodowi kwoty 5.000,00 zł tytułem części wynagrodzenia ; odebranie narzędzi przez powoda, tj. czerwiec 2012 r.; zakończenie prac przez wykonawców zastępczych, tj. lipiec 2012 r.; oraz wprowadzenie się pozwanych do wykończonego domu, tj. sierpień – wrzesień 2012 r.

Precyzyjne określenie dnia oddania dzieła przez powoda nie jest w przedmiotowej sprawie konieczne, albowiem powód wniósł pozew w dniu 21 listopada 2014 r. (data nadania przesyłki w Urzędzie Pocztownym), zatem dochodzone przez powoda roszczenie uznać należy za przedawnione, nawet przy uznaniu za moment oddania dzieła najpóźniejszego z ewentualnych zdarzeń – wprowadzenia się pozwanych do nowo wykończonego domu w miesiącu sierpniu bądź wrześniu 2012 r.

Wobec powyższego termin do wniesienia pozwu o zapłatę wynagrodzenia za wykonane dzieło upłynął powodowi najpóźniej we wrześniu 2014 r.

Zarzut przedawnienia został podniesiony przez stronę pozwana w sprzeciwie od wyroku zaocznego. Strona powodowa pomimo kwestionowania zarzutu przedawnienia z ostrożności procesowej nie powoływała się na art.5 k.c. Wskazać należy, że w judykaturze ugruntowany jest pogląd że w razie zgłoszenia zarzutu przedawnienia roszczenia możliwym jest powoływanie się przez wierzyciela na zarzut nadużycia prawa ze strony dłużnika. Jednocześnie ugruntowany jest w judykaturze pogląd, zgodnie z którym konieczne jest zachowanie powściągliwości i rygoryzmu w odniesieniu do możliwości nieuwzględnienia zarzutu przedawnienia roszczenia wierzyciela z uwagi na wyjątkowy charakter sytuacji w której wierzyciel mógł dochodzić roszczenia pomimo przedawnienia roszczenia. Z uwagi na charakter

szczególony przepisu zawartego w art. 5 k.c. Sąd winien mieć na uwadze przyczyny które legły u podstaw przedawnienia, czy nastąpiły z powodu wierzyciela, czy dłużnika. Powód nie wykazał, że jego beczynność usprawiedliwiona była wyjątkowymi okolicznościami. Powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zatem nie zachodziła potrzeba pouczenia powoda w tym zakresie.

Przedawnienie, jest jednym z przypadków tzw. dawności, instytucji wiążącej skutki prawne z upływem czasu. Zgodnie z art. 117 § 1 k.c., przedawnieniu ulegają roszczenia majątkowe. Wraz z upływem terminu przedawnienia po stronie zobowiązanego powstaje zarzut, który – w razie uczynienia z niego użytku – uniemożliwia wykorzystanie przymusu państwowego dla realizacji roszczenia. Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone

W niniejszej sprawie, z uwagi na skuteczne podniesienie przez pozwanych zarzutu przedawnienia, Sąd uznał, że opinia biegłego z zakresu budownictwa i szacowania nieruchomości oraz dokumentacja dotycząca umowy kredytu nr (...) pozwanych z dnia 06 września 2010 r., czy też oględziny nieruchomości z udziałem świadków i stron zmierzałyby jedynie na przewlekłość postępowania i dlatego też wnioski oddalił. Z tej samej przyczyny nie zachodziła potrzeba odroczenia rozprawy w celu umożliwienia się pełnomocnikowi powoda do ustosunkowania się do Oświadczenia strony pozwanej, które złożone zostało w trybie art. 161 k.p.c.(k. 286-289 akt). Pełnomocnik pozwanych nie zawarł w oświadczeniu żadnych nowych wniosków dowodowych, okoliczności i zarzutów. Ponadto pełnomocnik pozwanych przed złożeniem oświadczenia złożył ustne oświadczenie do protokołu(patrz k. 290- 291 akt). Zarzut przedawnienia podniesiony został już w sprzeciwie od wyroku w dniu 29 kwietnia 2015r.(patrz: k. 55-56 akt).

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie I wyroku uchylił wyrok zaoczny Sądu Rejonowego w Kwidzynie Wydział I Cywilny z dnia 16 stycznia 2015 r., w punkcie II zaś oddalił powództwo w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy.

Pozwani wygrali niniejszą sprawę w 100 %, zatem należało zasądzić solidarnie na ich rzecz od powoda poniesione przez nich koszty procesu w całości. Na koszty te składało się wynagrodzenie pełnomocnika – 2.400,00 zł (ustalone zgodnie z przepisem § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - Dz. U. Nr 163, poz. 1348, z późn. zm.).

SSR Danuta Kozikowska